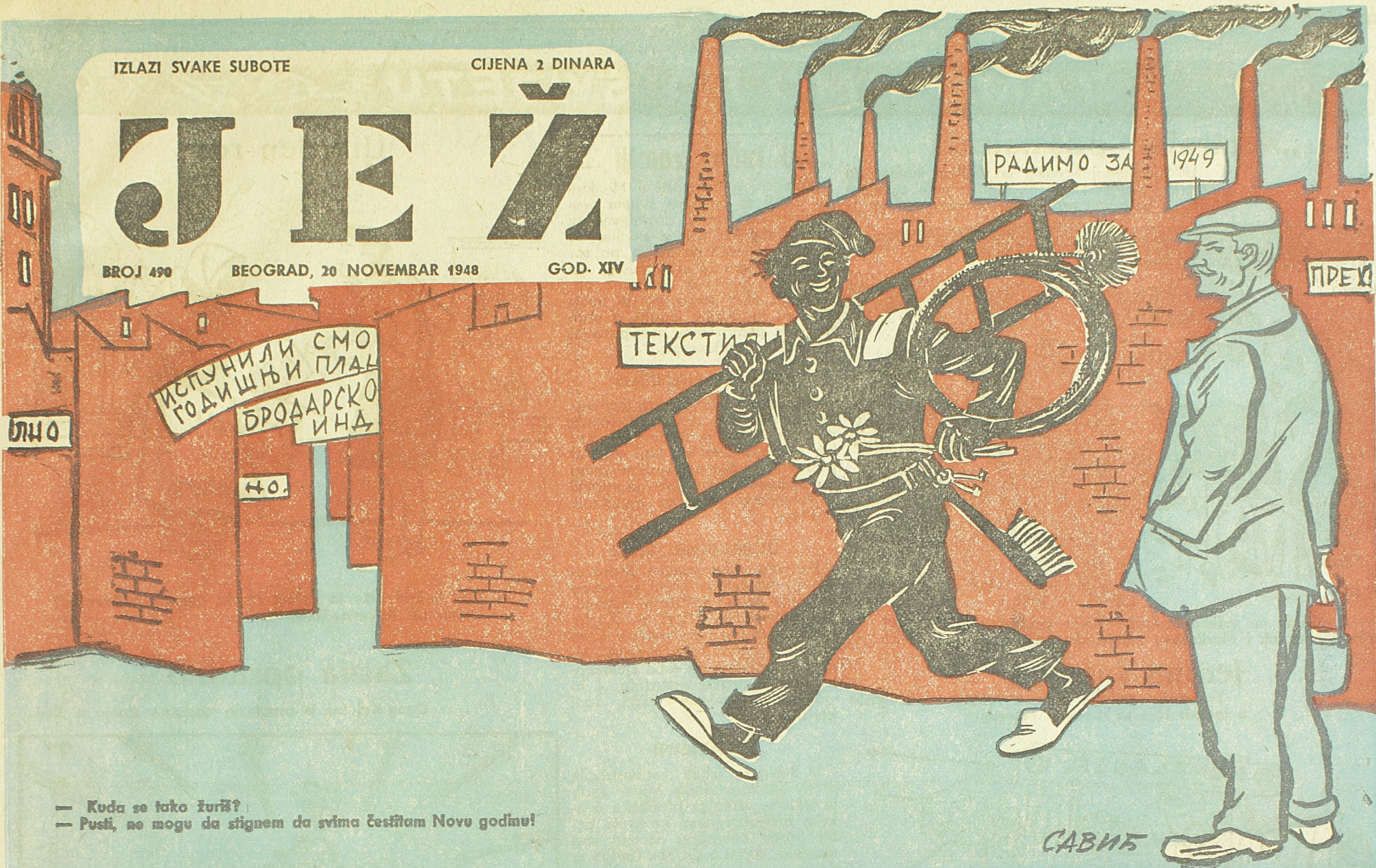

JEŽ

BROJ 490

BEOGRAD, 20 NOVEMBAR 1948

GOD. XIV

— Kuda se tako žuriš?
— Pusti, ne mogu da stignem da svima čestitam Novu godinu!

CABNE

JESENJI DERBI

Poljoprivredna mašinska stanica u Bačkoj Topoli već je izvršila godišnji plan oranja...

...dok stanica u Rumi ore svega jedno jutro dnevno po traktoru.

Tri kalendara

Da kalendar ide kraju, preduzeća već sva znaju — računice to je prosta. Ali, ma da svojski paze, ponekad se razilaze: kol'ko dana još preosta?

Negdje cifra sasvim štima:

— Do godine nove ima četrdeset jedan dan — tol'ko treba i za plan!

To je, zna se, dobra stvar, — astronomski kalendar.

Negdje znaju tajne nove. Broje dane i časove.

— Osmi neće proći dan, biće gotov i naš plan. Mjesec čitav tu je čar!

To je — planski kalendar.

Pa i treći nešto broje — budno motre cifre svoje, ali one sve su veće. Kakve li su ovi sreće?! K'o da brojat baš ne znaju, pa natraške računaju. Al' na tome poslu rade novatori i brigade; osmotriše sa svih strana i odmah su lako našli koliko su sada dana u godinu novu zašli.

Kod ovih je — jasna stvar — ponajbolji kalendar.

Šalajke

Jača veza selo — grad,
kulaku je teško sad:
radni narod kombinira
da ga likvidira —

šalaj!

Danima sam mislio,
sve na jedno smislio:
sad je vreme da se radi
u šumskoj brigadi —

šalaj!

Čudotvorni listić

PROMIĆU, susižu se, razilaze. Plave, crvene, zelene, bijele, srebrnaste. Naročito oko podne — čitav spektakl boja.

Sretaju se tako zelene i plave — žure i pocupkuju.

— Kako živite? — pitaju plave (naravno, emajlirane porcije).

— Menzaški — odgovaraju zelene. — A vi?

— Bome, restoranski.

— Je l' te?

Posjetioci zelene menze interesuju se za plavi restoran i plave nade se rasplamsavaju. Ako postoji mogućnost, porcije se idućeg prvog orijentišu na novi pravac. Onda, jednog lijepog dana, plave mijenjaju strategiju, jer je njihovo preduzeće otvorilo »prehranbeni objekt«.

Porcije su radoznale. Naginju se da vide šta je drugima na

vrhu, kolač ili grožđe, je li hljeb svjež ili bajat...

Sve do oktobra mnoge porcije su se nećkale da li da se nanižu u borbeni poredak pa da krenu do nekog žubera i nabave čudotvorne listiće koji oslobađaju od kuvanja.

Sve do oktobra porcijama se moglo desiti da ih poneko sazaljeva:

— Sirote, idu u menzu!

Novembra mjeseca nastao je mali zaokret u komentarima.

— Blago njima, idu iz menze!

— čuje se uzdah poslije komšijske hvale.

Upravitelji menzi preklinju novinare:

— Molim vas, nastavite kampanju protiv menzi. Ne možemo da odolimo navali novih pretplatnika.

Plave, crvene, zelene, bijele, srebrnaste porcije još više digle dršku i brekću od pirea, spanaća i kremenadlice. One sad idu utvrđenim pravcem — gdje su, tu su, — ali bučno zazveče u znak protesta ako se restoran slučajno promenzaši.

U šporetima se više ne taloži gar, bivša kuvarica pjeva »Što mi je mišo i drago« i mjerka službicu, a s vremena na vrijeme, sve rjeđe, čuje se nostalgična žalba izgovorena muškim glasom — kakva bješe domaća kujna... Kandidatkinja za službicu ima razumijevanja i mudro čuti.

A još neaktivirane porcije nestrpljivo čekaju idući prvi, makar morale špartati do susjednog rejona.

M. V.

DVA SVIJETA

Jugoslavenski rudar: Mi završismo proizvodnju u 1948 i odosmo u 1949.

Francuski rudar: Srećno, drugovi! A nas pokušavaju da vrate u 1939.

TAMO AMO PO SVIJETU

„Neutralni“ posmatrači

U Specijalnoj komisiji za Balkan nalaze se i američki i engleski oficiri, koji uzimaju aktivnog učešća u borbama protiv Demokratske armije.

— Zar ne vršimo savjesno svoju posmatračku dužnost? Istražujemo čak i Markosova mitraljeska gnijezda.

Jedina smetnja

Francuska policija zatvara rudare — štrajkače u logore koje su osnovali Nijemci.

— Treba ukloniti njemačke natpise i znakove koji potsjećaju na okupaciju.

Novo doba — novi običaji

Ulicama Pariza prolazile su 11 ranjenih ljudi i žena. novembra povorke manifestanata Za ovaj događaj šef policije koji su proslavljali taj dan kao skidao odgovornost sa svojih uspomena na 1918 godinu, kada je ljudi. — Krivi su sami manifestanti, — na manifestante navalila policija i rekao je on — pošto su zaboravili pod kundacima je palo pedesetak da ovo nije 1918 godina.

U tuđoj zemlji

Američki pretstavnici u Nankingu izdali su uputstvo svojim građanima da počnu povlačenje iz Kine. Čang Kaj Šek je shvatio da se ovo odnosi i na njega, pa zahtijeva da mu se u evakuaciji da prvenstvo, pošto je on počeo povlačenje prije nego što je uputstvo za to uopšte izdato, a osim toga on smatra sebe punopravnim američkim građaninom.

IDE KOLO NAKOLO

Predsjednik Odbora za ispitivanje antiameričke djelatnosti Tomas optužen je što je dizao plate nekih svojih službenika koji nisu ni postojali, to jest postojali su samo na platnom spisku. Tako je najzad i Tomasova američka djelatnost ispitana.

DOBRODUŠNI LJUDI

Protivno svim ranijim sporazumima, Angloamerikanci sprovode vraćanje rurske industrije njemačkim vlasnicima. Time su Angloamerikanci htjeli da pokažu kako im nije stalo do tuđe imovine. Jedino su zadržali za sebe cjelokupne akcije rurske industrije, i to više radi uspomene nego radi koristi.

NENADLEŽNI

U Brislu su izbile demonstracije protiv Spakove vlade. Mister Spak je izjavio: »Ako se produži s ovakvim provokacijama, ja ću se žaliti protiv belgiskog naroda kao manjine, većini u OUN.« Dodao je da ga je ta većina izabrala za visokog funkcionera i na taj način odala mu priznanje za zasluge, koje belgiski narod, na žalost, uopšte ne umije da cijeni.

LJUDI I PSI

Iz Engleske je u Malaju upućen čopor policijskih pasa, bez kojih se kolonijalni rat ne može ni zamisliti. Ovi policijski psi veoma ugodno žive u Malaji, što nije slučaj sa njenim stanovnicima, koji su se digli na ustanak baš zbog toga što im je život mnogo gori od pasjeg.

ELDORADO

Musolinijeva žena je odbila ponudu da se preseli u Ameriku, pošto joj je, kaže, dobro i u Italiji, gdje prima penziju od 20.000 lira mjesečno.

Mnogobrojni Amerikanci, koji se nalaze u Italiji, slažu se s mišljenjem gospođe Musolini i tvrde da im bolja Amerika od Italije nije potrebna.

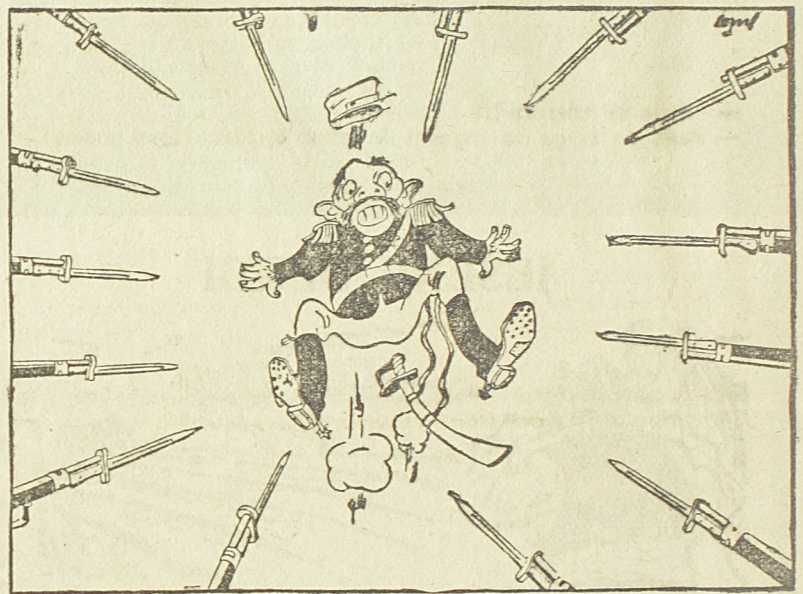
Utvrđen rok

— Znaš li kad stiže ta »hitna zimska pomoć« iz Amerike?
— Znam, na Kukovo ljeće!

Zaista opsadno

Čang Kaj Šek je proglasio opsadno stanje u Kini.

Neuspjela akcija

Francuska vlada mobilisala je brojno izravnote, do likvidiranja pola miliona vojnika i žandarma štrajka ipak nije došlo jer štrajkača za borbu protiv rudara-štrajkača. či ne pokazuju nimalo straha od Tako sada dolazi na svakog štraj- svojih protivnika, a vojnici i žan- kača po jedno uniformisano lice. dami nimalo smisla za kopanje lako su time protivničke snage uglja.

DOBRE VIJESTI

Čang Kaj Šek bio je veoma generala i sve neke takve vijesti...
ljut. Morao je da objavi opsadno stanje i sada svi znaju Čang Kaj Šek je nervozno da i u samoj Kuomintangovoj pritisku dugme. Ordonans Kini ima više pristalica narodnooslobodilačke borbe nego nego zapadno-demokratskih Kineza. Osim toga, gubitak Mandžurije, propast armija, predavanje

Čang Kaj Šek ga pogleda se juče i povele još jednu njihovu diviziju...
oštro: — Sjajno, potpukovniče! Proizvodim vas u pukovnika.
— Majore Ču-Či, kakve su posljednje vijesti sa fronta? — Naši generali, zajedno s vojskom, izvršili su proboj na sjevernom frontu i zaustavili napredovanje...
— Ekselencijo, ima nekoliko veoma dobrih vijesti i samo jedna loša...
Čang Kaj Šeku se ozari lice. — Čang Kaj Šek skoči i steže ruku svome adutantu: — Pukovniče Ču-Či, potpuno ste zaslužili čin generala. Ima li još što god? — Ekselencijo, Amerikanci već nude kaparu i ugovore o zakupu mandžurskih rudnika.
— Majore, za dobre vijesti bićete nagrađeni, a za lošu — vidjećemo. Dakle, da čujem. — Odlično, majore. Za ovu vijest bićete proizvedeni u čin potpukovnika.
— Ekselencijo, javljaju da su naše hrabre trupe opet osvojile Mugden...
Čang Kaj Šek snažno udara o sto: — Ču-Či se ljubazno nakloni. — Dvije armije koje su se predale komunistima vratile su

Razdragan Čang Kaj Šek je bio van sebe od radosti:
— Generale Ču-Či, dopustite mi da vas zagrlim. Za ove dobre vijesti imenujem vas kontrolorom monopola soli i pirinča — naravno, uz uobičajene uslove: pola-pola. Osim toga, od ovog ste momenta generalisimus. A kakva je ta glupa, loša vijest?
— Ekselencijo, pošto smo sada ravni po činu mogu vam slobodno reći: loša vijest je ta da su sve ove dobre vijesti neistinite i da se neprijatelj nalazi pred Nankingom.
Čang Kaj Šek zaurla:
— Na vješala, redove Ču-Či! Ordonans! Garda! Strijelajte ga smjesta!

IZMEDU SIJENA I TRAVE

U priči o Buridanovom magarcu priča se kako je neki Buridan imao magarca. Lijepo ga je hranio i pazio. Jednom je pred njega donio dvije vrste magarećih namirnica: mirišljavo sijeno i svježu travu. I magarac se našao u dilemi. Lijepo ga je privlačilo sijeno, a desno mu se nudila trava. Na šta da navali? Oduševljavao se čas za jedno, čas za drugo, ali nikako da okusi ni jedno ni drugo. I u tome kolebanju — lipsao je od gladi.

U našoj priči nije riječ (bože sačuvaj!) o kakvom magarcu ali

ipak sa ovom gornjom ima sličnosti stvarni događaj.

Riješilo Građevinsko preduzeće »Beograd« u Smederevskoj Palanci da vodi svoje učenike na ekskurziju do Dubrovnika. Poslali molbu u Ministarstvo saobraćaja da im rezerviše dva vagona.

U Palanku je 1-XI, oko 17 časova, stigao telegram: »Sjutra, u 28,25 imate obezbijedena dva vagona u vozu iz Niša. Pripremite djecu.«

Dežurni službenik primio je vijest. Sad je trebalo da obavijesti i građevinsko preduzeće. Kad ta-

mo — gle nesreće! Preduzeće ima dva telefonska broja. Na koji da se obrati? Zgrabi činovnik travku »voli me — ne voli me«, kida listiće, pogađa: ovaj broj, onaj broj; baca novac u vazduh: »pismo« — »glava«; vezuje sebi oči i triput se okrene u krug, pa kažiprstom ga da bilo koji broj i tako u beskonačnost.

Kolebao se čovjek čitavih dvadeset četiri časa, a sjutra dan naletio na njega upravnik doma tih učenika što treba da putuju.

Očigledno: službenik je bio spašen od mučnog dvoumljenja. Izlišno je bilo dalje pogađati telefonski broj — sve je usmeno saopšteno.

Ali, na žalost, do polaska voza je ostalo još svega pet minuta. Hajde, spremi se, putniče, za Dubrovnik!

Učenici nisu otišli na ekskurziju. Dva vagona u kompoziciji iz Niša vozila su se prazna. A i u Beogradu su druga dva čekala za Dubrovnik! Šteta! Ali ipak... jedan čovjek je spašen. Činovnik željezničke stanice se izvukao iz kobne situacije u kojoj je onaj Buridanov magarac žalosno platio glavom. Ko, međutim, treba da plati štetu pričinjenu državi, to je, razumije se, posebno pitanje.

Činovnik se uporno brani: »Nisam znao na koji broj da javim.«

VIŠE A MANJE

Filijala Sreskog poslovnog saveza u Grockoj uputila je Gradskoj klanici u Beogradu 25 komada svinja u težini od 1.187 kilograma.

Nadležni službenik pročitao je zvanični izvještaj, u kome se sve to lijepo navodi, i po dužnosti prebrojao svinje.

— Dvadeset četiri, dvadeset pet, dvadeset šest... — brojao je on glasno po drugi put. — Uh, opet sam pogriješio!

Ali kako god obrne, ispada jedna više. Šta bi moglo biti drugo nego da se neka krmača usput oprasila! Samo, svinje nisu putovale baš toliko vremena da bi i prase moglo da poraste.

Taj višak je nekako kompenziran: sve zajedno, svinje su bile 177 kilograma lakše nego što je navedeno u gročanskom izvještaju.

DUPLO VEZANO

U Svilajncu se električno osvjetljenje od pola noći do šest izjutra izgubi kao da je u zemlju propalo, pa dežurni ljekar u ambulanti ordinira po starinski — uz lojanu svjećicu. Petrolej ne može da se dobije, jer se on izdaje samo po vezanim cijenama, a ambulanta nema šta da »veže«. Ljekar ne ostaje ništa drugo nego da preporuči pacijentima da se ne razboljevaju u vremenu od pola noći do šest časova izjutra, dok ambulanta ne pronađe nešto »za vezivanje« i ne razriješi čvor.

KAKO GDJE

— Kako vaši nepismeni?
— Odlično, svi su danas završili tečaj.

— Kako vaši nepismeni?
— Slabo se s njima vidam, ali su valjda živi i zdravi.

Po propisu

U Prosvjetnom otkjeku u Somboru vršila se isplata prinadležnosti učiteljima za mesec novembar. Upada režiser sav uzbuđen:

— Blagajnice, učitelju Blaži treba isplatiti šest i po dinara razlike od oktobarske plate.

Odneduk se pojavljuje drug Blaža i predlaže:

— Tu razliku priključite novembarskoj plati.

— A, to ne, nije po propisima — buni se režiser. — Treba najprije da proknjižimo, da ozvaničimo. Ništa ne brinite, ja vodim brigu da sve bude kako treba.

Kroz nekoliko dana učitelju Blaži dolazi uputnica. Iznos: pedeset para.

Na drugoj strani obračun: poštanska uputnica 1.— dinar, pošta-

rina 5.— dinara. Oduzeti od 6-50 — svega: 0-50 dinara.

Po propisu, ozvaničeno, čak i dva potpisa: režiser — V. Gradinski, za povjerenika — M. Simić.

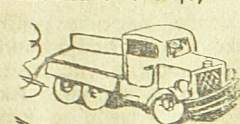
NOVA VRSTA SPORTA

„Trčanje uz rampu“ može da se nazove svakonočno zanimanje dežurnog željezničara na rampi u centru Velike Plane. Pošto je rampa neosvijetljena on — čim naiđu kakva kola ili kamion — potrči uz rampu i vikne: „Stoj!“ Tako sprečava nesreće i obavlja trčanje na kratku stazu po noći. Sad se očekuje da će biti preporučeno upražnjavanje ove nove vrste sporta za sve rampadije koji nemaju fenjere, ili će se, valjda, i planskom rampadiji dodijeliti fenjer.

VOZANJE NAPRAZNO

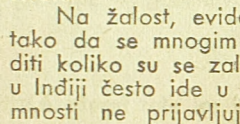
Nije lako danas postići da jedan kamion ide prazan. Svi se žale na oskudicu transportnih sredstava i izgleda nemoguće da neko vozilo umakne bez tereta. Ali kad se dobro organizuje takmičenje u praznoj vožnji, postignu se veličanstveni rezultati.

Prema izvještajima jedne specijalne takmičarske komisije, kamion trgovačkog preduzeća »Ivica« iz Priboja samo za 19 dana vozio je 400 kilometara bez tereta, ali ima izgleda da nadmaši kamion Sreskog poslovnog saveza u Vranju, koji je za mjesec dana vozio 681 kilogram s teretom, a isto toliko naprazno. Vranje se uopšte dobro drži u ovom takmičenju. Jedan kamion tamošnjeg sreskog preduzeća »7 septembar« za 80 dana nanziao je 1.126 praznih kilometara, dok je gradsko trgovačko preduzeće »Razvitak« samo za jedan mjesec izguralo 1-313 kilometara ove opasne vožnje.

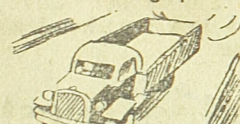

Velike izgleda na pobjedu zasada tma rudnik »Milinko Kušić«, koje je evidentiralo 2-600 kilometara bez tereta.

Na žalost, evidencija nije svuda dobro vođena, tako da se mnogim takmičarima ne može tačno odrediti koliko su se zalagali. Na primjer, kamion Krznare u Indiji često ide u Beograd, ali se iz pretjerane skromnosti ne prijavljuje saobraćajnom centru. Direktor rudnika »Kolubara« vozi se kamionom u Beograd i druga mjesta, ali ne želi da se proslavi i ne dozvoljava da se pišu putni nalozi. Šofer državnog preduzeća »Čigota« u Titovom Užicu strpa u džep sve putne naloge i sad pitaj boga koliko je on prevalio naprazno. Kamion sreskog preduzeća »Rajac« u Ljigu išao je pet puta u Beograd, a dvaput se vratio prazan. To je bilo u jednom mjesecu, za ostale se ne zna. Ali je vrijedno pohvale da je taj kamion otišao jednom u Beograd, naravno prazan, da bi prevezao namještaj za Sreski narodni odbor, iako Ljig ima direktnu željezničku vezu sa Beogradom.

Pohvalu će svakako dobiti i oni koji ostvaruju, ako ne prazne vožnje, ono bar prazne časove. Kamion Sreskog saveza zemljoradničkih zadruga u Bačkoj Topoli ima najviše šestočasovno radno vrijeme, a preduzeće »Varda« u Sremskoj Mitrovici pušta u saobraćaj jednog dana jedan kamion, a drugog dana drugi, i to po pet časova. Fabrika šećera u Zrenjaninu mogla bi nekome da ustupi jedan teretni kamion, jedan autobus za 30 osoba, jedan motocikl i dva »Džipa« pa da ne osjeti nestašicu vozila, ali ona hrabro podnosi sva ta vozila i nikome se ne žali na taj suvišak.

namještaj za Sreski narodni odbor, iako Ljig ima direktnu željezničku vezu sa Beogradom.

ZA »JEZEVU« DJECU

Prosto pravilo trojno

U ulici našoj bile zimus mnoge džombe; u školu je iš'o Mile k'o kroz katakombe.

Sproljeća su neke čike svoj doprinos dali: rupe male i velike, sve su zatrpali.

Ljeto dođe. Rade nešto. Da l' je san il' java? To »Vodovode« sada nešto asfalt otkopava.

Potom opet sva ta zona ostade bez rupa; tad iz »Gradskog telefona« motika nastupa.

Tromjesečje dođe treće — s njim radovi javni: »Trotuarsko preduzeće« buš, kopa, ravna.

— Da su složno — rek'o Mile — na pos'o se dali i rupe bi rjeđe bile i troškovi mali.

R. S.

Vrapčije iskustvo

— Dživ, dživ, ne vrijedi ni da gledaš. Ja sam jednom gledao, pa sam se prevario, dživ, dživ!

Driješi, Pajkane!...

Pred šalterom za pakete na beogradskoj pošti broj 1 veliki red. Posao se sporo odvija, na šalteru stalno objašnjavanje.

Pola sata čekanja i eto me pred šalterom. Službenik prima paket, predaje ga poštaru, a ovaj ga mjeri, okreće, prevrće, zagleda pa kaže:

— Neispravan! Prepakujte, pa ga ponovo donesite.

— Zašto? Stvari su u kutiji koja je vezana, sve je to u zašivenoj vreći, adresovano, napisan spolja sadržaj, zapečaćeno — šta još treba?

— Morate spolja da vežete kanapom i da zapečatite.

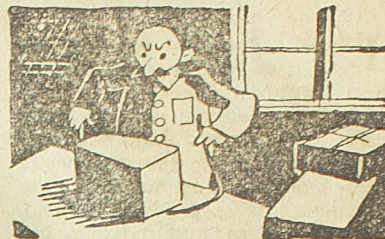
— Auh, brate, nemojte me vraćati. Ima dvadeset kila — odvaliče mi ruke.

Službenik na šalteru pogleda se sa poštarom.

— Dede, Pajkane, veži ti to drugo, da se ne vraća.

I zbilja, Pajkan, neki ljubazan čovjek, časom zaveza paket i primi ga.

— Četrdeset i šest dinara po-

štarine i, dvadeset za vezivanje paketa — kaže službenik.

— Kako, molim, dvadeset za vezivanje? Zar za parčence kanapa dvadeset dinara?

— Ako vam je skupo, a vi ga nosite.

— Ne, ne, čekajte molim vas, platiću. Samo, recite mi je l' to ide u državnu kasu?

— Pazi šta priča čovjek! — zgranu se službenik. — U državnu kasu! Pa nije vama, družo, država zavezala paket nego Pajkan. I to vam je još skupol' Čovjek vezivao, pečatio, gnjavio se, a vi tu pravite pitanje. Za dvadeset dinara potezete odmah državu. Driješi, Pajkane!

Učenici u privredi prije 207 godina

Naše se i danas poneki majstor koji prelistava knjige starostavne i upravlja se prema drevnoj mudrosti. Od svega mu se, izgleda, najviše sviđa arkvna besjeda koju je 1741 godine održao Gavriilo Stefanović-Venclović. Ovaj književnik iz XVIII vijeka ovako savjetuje majstore u pogledu ophođenja prema učenicima:

»Ako li te ne sluša, a ono i prošibaj ga, ama ne mlati kao go-

vedo ili krmče, nego s prilikom, onako kako što te božja mudrost poučava i govori ti, do šest do deset li palica, a ne više. Ako li e veće momče, i veća je krivica, to do dvadeset, više ne velim svrh toga. Ta ako tako uzbiješ, so tim dušu mu ot pakla oslobodaš«

(St. Novaković: »Primeri književnosti i jezika staroga i srpsko-slovenskoga«. Str. 194)

Nesporazum

Pred blagajnom pozorišta u Zaječaru živost.

Misleći da je pretprodaja ulaznica, građani požurili da obezbijede kulturno uzdizanje u filijali boginje Taliže.

— Molim treće i četvrto mjesto u parteru lijevo!

— Na žalost, ne mogu vas u-

služiti. Nego, ako imate uputnicu na koji džak žita...

— Ama, kakvo žito?! Međutim, čovjek iza šaltera imao je pravo: tu se nisu izdavale ulaznice već otkupljeno žito koje je smješteno u pozorišnoj dvoran. Što da ne? Suva je i svijetla, a ima i parket i gipsane radove.

Gdje god nađeš zgodno mjesto tu drvo posadi ...

— Bogme, djede, ostalo nam je dosta zgodnih mjesta!

KORISTAN PRIJEDLOG

Za savladivanje nezgodno postavljenih uličnih redova.

KRUPNI MINUTI

— Sjediti, drugarice Gačić da pogovorimo — počeo je šef. — Vi ste već u nekoliko mahova vodili privatne razgovore u kancelarijsko vrijeme, doduše, po nekoliko minuta, ali ste time ipak prekršili radnu disciplinu. Pet minuta mnogo znače za nas. Krupni su nama minuti! Jasno je...

Utom uđe jedan službenik: — Druže šef! Kod nas će se ovih dana dijeliti krompir, pasulj i luk, pa ako hoćete, možete se upisati. Samo, koliko želite?

— O, brate moj, brate moj! A otkud ja znam koliko da želim. Čekaj da pitam telefonom ženu. Alo, Zago, koliko nam treba? — čega ono reče? — krompira, pasulja i luka? Koliko? A-ha, dobro! Hvala, to je moja Zaga već naba-

vila... Jasno je, dakle, drugarice Gačić, da se to neće trpjeti i da sa tim prekršajima radne discipline mora da se prekine jedanput za svagda.

Stvori se drugi službenik: — Izvinite, družo šefe... dobili smo karte za pozorište, pa ako želite...

— Čekaj, brate, čekaj da pitam ženu. Alo, Zago, hoćemo li u pozorište? Kako? A kada je to, družo? Sjutra. Šta se daje? »Boris Godunov«. Dvije, je li? Tri. Dobro. E, pa onda, tri karte. Vidite, drugarice Gačić, nije to stvar u tih pet minuta, nego se na taj način dobija rđava slika... A šta vi čekate? — obrati se službeniku koji je maločas ušao kao sjenka.

— Ja, družo šefe... Trebujemo karte za cirkus, pa ako želite večeras... — Otkud sad pa cirkus! Čekaj da pitam Zagu. Alo, Zago, hoćemo li večeras u cirkus? Mogli bi, je li? Dobro, onda dvije karte... Dakle, drugarice Gačić, ovo neka vam bude posljednja opomena, i molim vas da više oko zakašnjanja nemamo riječi. Inače, vi znate... — Šta vi hoćete?

— Družo šefe, — prozbori naredni službenik — fabrika konzervi nudi nam paradajz i pekmez. Pa ako je po volji...

— Čekaj da pripitam Zagu. Alo, Zago, hoćemo li uzimati paradajz i pekmez? Šta? Da l' je gust? Da li je gust paradajz?

— Nemam pojma, družo direktore!

— Nema pojma! Kako? A od čeka je pekmez?

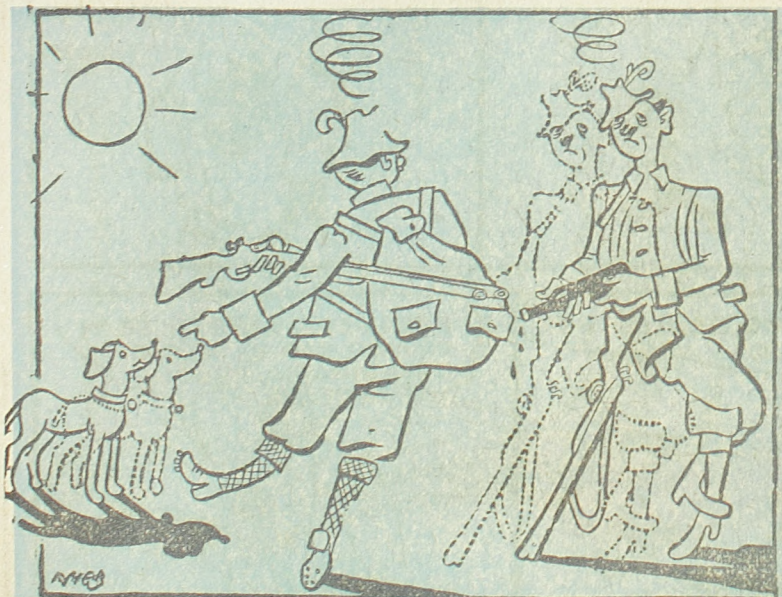
— Ni to ne znam, družo direktore!

— Ni to ne zna! A? Pa pravo i kažeš! Što nam uopšte i nudite, kad ništa ne znate? Nego se vi lijepo raspitajte, pa mi javite... Dakle, drugarice Gačić, vi znate da s tim stvarima nema šale. Nama je dragocjen svaki minut! Sada idite na posao i pamтите da radna disciplina mora biti na prvom mjestu, inače...

Lj. P.

I lovci sići, i vuci na broju

Hajka na vukove u Deliblatskoj pješčari nije uspjela zbog besciljnog i nepotrebnog gađanja, a neki lovci su se za vrijeme hajke samo dobro najeli i napili.

— Brzo pucajte vas dvojica na ova dva vuka, a ja ću da gađam onog crnog.